„Gazeta" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie o południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 87. Sobota 16. Kwietnia 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Ustawa z d. 9. kwietnia 1870,

o emeryturach nauczycieli szkół przez państwo utrzymywanych. Za zezwoleniem obu Izb Rady państwa rozporządzam, co następuje:

§. 1. Emerytury dla nauczycieli zakładów naukowych przez państwo utrzymywanych, oraz dla katechetów przy tychże zakładach ustanowionych, z wyjątkiem profesorów wydziału teologicznego w Krakowie, normuje przepis z 9. grudnia 1866 r. l. 157 D. P. P.

Czas przepędzony w zakładach naukowych państwowych, z wyjątkiem szkół przygotowawczych z zakładami pedagogicznemi połączonych lub innych szkół ludowych, ma być obliczonym w ten sposób, że trzy lata w tej służbie w całości przebyte liczone będą za cztery, a mianowicie i wtedy, jeźli miało miejsce przejście z innego państwowego zakładu naukowego do takiej służby nauczycielskiej i odwrotnie.

§. 2. Dla wdów po zwyczajnych profesorach uniwersyteckich i wydziałowych, po zwyczajnych profesorach instytutów technicznych nowo zorganizowanych, pod bezpośrednim kierunkiem rządu zostających, oraz c. k. akademii sztuk pięknych w Wiedniu, naznacza się niniejszem pensya odpowiednia charakterowi w kwocie 500 złr. w przypuszczeniu, iż zachowane będą warunki przepisane co do otrzymania pensyi.

Emerytura wdów po nadzwyczajnych profesorach uniwersyteckich i po dyrektorach szkół średnich wynosić będzie 400 złr., po profesorach szkół średnich 350 złr.

§. 3. Każdy profesor, który ukończył 70 lat życia, przeniesionym być ma z urzędu w stan spoczynku z całą pensyą, jaką ostatecznie pobierał i z zatrzymaniem należącego mu się dodatku osobistego.

Pomimo tego jednak, iż przestaje być członkiem dotyczącego kolegium profesorów, nie traci jednak prawa wybieralności do godności akademickich, oraz prawa wykładu na uniwersytecie, jako profesor honorowy, w zakresie swego fachu ze zmianami przez ministerstwo wyznań i oświecenia wydać się mającemi.

O ile tego sprawa oświaty wymaga, pozostawia się ministrowi wyznań i oświecenia stanowcze przeniesienie takiego profesora w stan spoczynku naznaczyć dopiero po objęciu posady przez następcę, najpóźniej zaś po skończeniu bieżącego roku szkolnego.

§. 4. Wszyscy profesorowie, skoro tylko ukończyli 65. rok życia, mogą również być przeniesieni w stan spoczynku w sposób w §. 3 określony.

§. 5. Ministrowi wyznań i oświecenia poleca się przeprowadzenie niniejszej ustawy.

Wiedeń, dnia 9. kwietnia 1870.

Franciszek Józef m. p.

Hasner m. p. Stremeyr m. p.

Ustawa z d. 9. kwietnia 1870,

dotycząca pensyi profesorów na świeckich wydziałach uniwersyteckich i płacy na mieszkanie profesorów wydziałowych w Wiedniu.

Z zezwoleniem obu izb Rady państwa rozporządzamy, co następuje:

§. 1. Pierwsza klasa stałych pensyi profesorów zwyczajnych na wydziałach świeckich naznacza się dla uniwersytetu w Wiedniu w kwocie 2200 złr., w Pradze 2000 złr., dla wszystkich innych 1800 złr.

§. 2. Pensya stała każdego profesora w §. 1. wymienionego podwyższa się co 5 lat, które tenże jako profesor zwyczajny na uniwersytecie austryackim przepędził, o 200 złr., i to aż do dwudziestu pięciu lat służby.

Czas służby nieodpowiadający tym warunkom tylko wtenczas może wejść w rachunek, jeśli w skutek wyraźnego oświadczenia uznanym został jako wliczyć się mający celem dojścia do wyższej pensyi.

§. 3. Według położenia i wymagań stosunków mogą być pojedynczym profesorom przyznane wyższe pensye jako stałe, oraz inne korzyści.

§. 4. Wzmiankowani w §. 1. profesorowie pobierać będą pensye od 1. maja 1870, a dodatki pięcioletnie w §. 2. określone od 1. stycznia 1875. Ci jednakowoż, którym skończy się dziesięć lat służby w dniu 1. maja 1870, lub w przeciągu następujących lat 5, pobierać zaczną dodatki co 5 lat w pierwszym razie od 1. maja 1870, w drugim razie po skończonych dziesięciu latach służby.

Prócz tego otrzymają ci, którym się skończy 20 lat służby przed 1. maja 1875, po skończeniu 20go roku służby drugi dodatek.

§. 4. Jeżeli profesor jaki przed ogłoszeniem niniejszej ustawy ma prawo do jakichkolwiek korzyści większych od tych, które naznaczają §§. 1., 2. i 4., natenczas przepisy te o tyle tylko stosować się będą do niego, o ile on sam żądać będzie, aby pod każdym względem według nich był traktowanym.

§. 6. Przy przeprowadzeniu układów wynikających z §§. 4. i 5. dodatki osobiste w myśl istniejących norm mają być przy wyznaczeniu wyższej pensyi, lub przy awansowaniu do wyższej klasy pensyi stosunkowo zredukowane lub całkiem zniesione.

Remuneracyi i dodatków do pensyi, które profesor zwyczajny pobiera za poleconą sobie pracę, pierwotne zobowiązanie nauczycielskie przewyższającą, ograniczenie powyższe nie narusza.

§. 7. Profesorowi nadzwyczajni ustanowieni będą albo bez pensyi, albo z pensyą stałą w każdym pojedynczym wypadku naznaczać się mającą.

Profesorowie nadzwyczajni, jako tacy nie mają prawa do awansu do wyższej klasy pensyi.

§. 8. Kwota na mieszkanie podwyższa się od 1. kwietnia 1870 r. na 400 złr. dla zwyczajnych profesorów wszystkich wydziałów w Wiedniu, którzy nie mają z urzędu pomieszkania w naturze. Również dla profesorów nadzwyczajnych, pobierających pensyę, przeznacza się na mieszkanie kwota 300 złr. Kwotę tę otrzymają od 1. kwietnia 1870 r. nadal także profesorowie nadzwyczajni, pobierający pensyę bez dodatku na mieszkanie, albo też z mniejszym dodatkiem.

§. 9. Profesorowie zwyczajni należą do szóstej, nadzwyczajni do siódmej klasy dyet.

§. 10. Przeprowadzenie niniejszej ustawy poleca się ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, 9. kwietnia 1870.

Franciszek Józef m. p.

Hasner w. r. Stremeyr w. r.

Jego c. k. i Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 10. kwietnia b. r. nadał c. k. szambelanowi dworu hr. Alfredowi Potockiemu i dr. Janowi Nepomucenowi Berger godność tajnych radców z uwolnieniem od taksy.

J. Ex. kanclerz państwa, minister cesarskiego dworu i spraw zewnętrznych, mianował Zygmunta Piombazzi, elewa konsularnego w Gałaczu, kancelerzem przy c. k. konsulacie w Ibraila.

J. Ex. minister oświaty mianował na wniosek centralnej komisyi dla konserwowania pomników budowy Ottona barona Petrino, prezydenta towarzystwa kultury krajowej w Czerniowcach, drugim konserwatorem dla Bukowiny.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł kancelistę sądu powiatowego w Frysztaku, Franciszka Sosnowskiego, w tym samym charakterze służbowym na własne żądanie do c. k. sądu powiatowego w Niepołomicach, i równocześnie mianował Sebastyana Sowińskiego, kwieskowanego kancelistę urzędu powiatowego do sądu powiatowego w Wojniczu przydzielonego, kancelistą przy sądzie powiatowym w Frysztaku.

Kraków, dnia 6. kwietnia 1870.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie przeniósł kancelistę sądu powiatowego w Starym Sączu Wincentego Mikiewicza w tym samym charakterze służbowym na własne żądanie do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach, i równocześnie mianował kancelistę urzędu powiatowego w stanie rozporządzalności na teraz znajdującego się, Wincentego Chrupkę, kancelistą przy sądzie powiatowym w Starym Sączu.

Kraków, dnia 6. kwietnia 1870.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie mianował c. k. akcesistę przy sądzie obwodowym w Tarnowie Jędrzeja Ludwikowskiego kancelistą przy sądzie powiatowym w Myślenicach.

Kraków, dnia 6. kwietnia 1870.

Część nieurzędowa.

Z Wiednia donoszą, że przedwczoraj nowi ministrowie i szefowie ministerstw złożyli w ręce Najjaśniejszego Pana przysięgę urzędową. Wczorajsza „Wiener Abendpost" ogłasza artykuł, w którym podnosi trudne położenie nowego gabinetu z powodu, iż nie jest parlamentarnym. Nowy gabinet poda w programie swoim zamierzonej akcyi środki do pogodzenia krzyżujących się pretensyi, przyczem postępować będzie ściśle konstytucyjnie, ubolewa, iż kilku z dotychczasowych ministrów nie wstąpiło do nowego gabinetu, usiłuje skompletować ten gabinet w interesie wielce ważnego żywiołu niemieckiego i wyraża nadzieję, że to wkrótce nastąpi. Ministeryum identyfikuje się z austryacką myślą państwową i w tej myśli widzi rękojmię spodziewanego pomyślnego skutku, do którego dąży nie wbrew konstytucyi, lecz dla jej obrony i w celu powszechnego jej uznania. Ministerstwo spodziewa się po swojej czynności, iż zachwiane zaufanie odżyje. Jest ono świadome swej odpowiedzialności, a jako cel swego działania wytknęło sobie: powszechne uznanie wspólnego prawa i utrwalenie wspólnej wolności.

Do „Gazety narodowej" telegrafują z Wiednia, że Rada państwa z pewnością będzie rozwiązana. Czy i sejmy będą rozwiązane, niepewnem jest.

Berlin. Sejm Rzeszy północno-niemieckiej, który w dniu 14. lutego otwartym został, odbył do dnia 8. b. m., w którym to dniu, jak wiadomo, się odroczył aż do 21. b. m., 38 posiedzeń plenarnych. Sejmowi przedłożone zostały rozliczne projekty do praw przez radę związkową, z których dotąd nie załatwiono: 1) budżet Związku na rok 1871 w trzeciem czytaniu; 2) kodeks karny w trzeciem czytaniu i inne pomniejsze projekty. Z łona izby wystosowano dotąd 6 interpelacyi i 14 wniosków do projektów do prawa.

— Z rezultatu obrad nad kodeksem karnym rząd pruski wcale nie jest zadowolniony. „Kreuz Ztg." twierdzi nawet w artykule wstępnym z d. 12. b. m., że jeżeli w trzeciem czytaniu niezgodne rządom związkowym paragrafy nie zostaną cofnięte, cały kodeks karny nie zostanie wprowadzony w życie, czyli innemi słowy nie otrzyma on w obecnej formie sankcyi najwyższej władzy. Sławny pruski jurysta Temme, wygnany ze swej ojczyzny za liberalizm, dziś profesor w Zurychu, powaga na polu prawa kryminalnego, ogłasza w „Rheinische Ztg." pismo, w którem paragraf 237 nowego kodeksu karnego mocno krytykuje. O całem prawie sławny prawnik tak się wyraża: „Nowy kodeks karny, nad którym obecnie sejm Rzeszy północno-niemieckiej obraduje, jeżeli zostanie przyjęty — a pewnie go przyjmą — będzie najgorszym z dotąd istniejących

kodeksów karnych. Jest on abnegacyą honoru, wolności, obyczajów, sprawiedliwości.“

— Do Berlina przybywa niejaki pan Page, wyższy urzędnik angielski w zawodzie pocztowym. Ma on dokończyć rokowania o układ pocztowy pomiędzy W. Brytanią a Związkiem północno-niemieckim, które się już od dawnego czasu toczą.

Paryż. Jak „Franz. Corr.“ donosi, odpowiedź rządu francuskiego na ostatnią notę Antonellego odeszła dopiero d. 10. b. m. do Rzymu. Była ona już od kilku dni do odejścia gotową, ale jej wysłanie zwlokło się dlatego, że ją do potwierdzenia przedkładano bawiącym w Paryżu reprezentacyom innych dworów katolickich. Zdanie tych dyplomatów jeszcze d. 10. b. m. nie nadeszło było, gdy pozostanie hr. Daru jako ministra spraw zewnętrznych na jego stanowisku przez najnowsze zajścia zakwestyonowanem zostało. Ponieważ cała wymiana not wyszła była z inicyatywy hr. Daru, więc minister, aby ujść podejrzenia, jakoby się usuwał od odpowiedzialności za swoje akta, lub takowe swemu następcy pozostawiał, uznał za stosowne coprędzej notę odpisać i w miejsce jej przeznaczenia odesłać Zresztą dowiadujemy się — pisze tenże dziennik — że nota ta popartą zostanie przez reprezentacye wielu państw katolickich przy kuryi rzymskiej, co tem mniej zadziwić może, że nota ta bardzo ogólnie jest napisana, żadnej rzeczywistej konkluzyi nie zawiera, a wniosek przypuszczenia posła na sobor pomija. Prawdopodobnie nota ta nawet nie wywoła dupliki ze strony rzymskiego gabinetu. W najenergiczniejszych wyrazach zastrzega się hr. Daru przeciw możliwym wtargnięciom się soboru w społeczny ustrój Francyi; ale zaręcza o niezmiennem zaufaniu gabinetu francuskiego w mądrość i ojcowską pieczołowitość Piusa IX. O powrocie markiza de Banneville do jego urzędu również teraz nie mówiono, co się łatwo pojąć daje wobec zaszłej właśnie kryzys ministeryalnej. Co się tej sprawy tyczy, to d. 11. b. m. jako rzecz pewną powtarzano, iż hr. Daru dnia poprzedniego o 5tej godzinie podał się do dymisyi. Potem co godzina inne obiegały wieści: to że cofnął podanie, to że znowu podał i znowu że cofnął i t. d. Na wypadek wystąpienia hr. Daru myślano powszechnie o p. Laguéronniere, ale jego mianowanie ze względu na inne dwory bardzo jest wątpliwem; inni mniemali, że Ollivier obejmie tymczasowo ministerstwo spraw zewnętrznych. Gdyby się atoli skończyło jedynie na ustąpieniu Buffeta, wstąpiłby jako minister finansów do gabinetu Segris, a Maurycy Richard objąłby tymczasowo tekę ministerstwa oświaty i sztuk pięknych.

Florencya. Izba włoska na posiedzeniu z d. 11. b. m. znowu przeżyła burzę. Na porządku dziennym był wniosek przedłużenia prowizorycznego budżetu do końca maja. Zdawałoby się było, że wniosek ten ze względu na to, iż komisye do projektów finansowych dopiero obrane zostały, bezwłocznie przyjętym zostanie. Tymczasem dep. Ferrari wspomniawszy pochwalnie o ostatnich niepokojach wystąpił z gwałtownemi inwektywami przeciw obecnemu ministerstwu zarzucając mu monopolizowanie władzy i zbytnią centralizacyę. Prezydent ministrów określiwszy istotę rozruchów i niepokojów, które nawet u dziennikarstwa najmniejszego nie znalazły poparcia, odparł zarzuty czynione ministerstwu. Wprawdzie izba przyklasnęła słowom ministra, ale opozycya się nie uspokoiła. Dep. Billia wystąpił z obroną niepokojów i rozruchów, dowodząc, iż krew przelana została za wolność narodu, dla rzeczypospolitej. Mimo oburzenia ogólnego, często objawionego, Billia nie przestawał uderzać najgwałtowniej na rząd. Nicotera naczelnik opozycyi uspokoił mowcę, i swego stronnika, a gdy tym sposobem zażegnał burzę, izba przyjęła przedłużenie prowizorycznego budżetu.

Rzym. Dnia 5. i 6. kwietnia odbyła się 41 i 42. generalna kongregacya soboru. Na pierwszej celebrował msgr. Garcia-Gil arcybiskup z Saragossy. Potem msgr. Gasser, biskup z Brixen w imieniu komisyi zdał sprawę z wniesionych poprawek do drugiego rozdziału schematu de fide. Przy głosowaniu rozdział ten przyjęto prawie jednogłośnie. Na tejże kongregacyi przyjęto usprawiedliwienie dwóch biskupów, którzy na sobór nie przybyli, a pięciu innym pozwolono powrócić do swych dyecezyj. Na następnej kongregacyi celebrował msgr. Steins, apostolski wikaryusz z wschodniej Bengalii, a następnie przedłożył msgr. Mertin biskup z Paderborn przedłożył w imieniu komisyi sprawozdanie o trzecim rozdziele schematu de fide. Pierwsze cztery paragrafy przyjęto potem prawie jednogłośnie. Podczas posiedzenia wniesiono kilka nowych poprawek do trzeciego rozdziału schematu de fide.

— 506 biskupów wniosło następującą petycyę do soboru: „Podpisani ojcowie przedkładają świętemu watykańskiemu soborowi ekumenicznemu pokorną i naglącą prośbę, by ojcowskiem wezwaniem odezwał się do bardzo nieszczęśliwego narodu izraelickiego i wypowiedział swe życzenie, ażeby izraelici znużeni tak długiem a daremnem oczekiwaniem, uznali wreszcie mesyaszem naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, którego przyjście rzeczywiście Mojżesz i Abraham przepowiadali, i tym sposobem religię Mojżesza uzupełnili nie zmieniając jej przez to.“ W motywach tej petycyi znajduje się ustęp następujący: Ci sami ojcowie żywią tę słodką i głęboką nadzieję, iż to serdeczne i zaszczytne życzenie przy pomocy Ducha św. przez wielu synów Abrahama dobrze przyjętem zostanie, gdyż trudności w tej mierze coraz widoczniej usuwają się.“ Petycya ta przyszła do skutku za staraniem braci Leman, żydów z Lugdunu, którzy przeszedłszy na religię katolicką zostali księżami i znajdują się obecnie w Rzymie. Obaj ci bracia wręczyli petycyę tę papieżowi, który przyrzekł, iż ją odeszle do sekretarza soboru.

Madryt. „Epoca“ donosi, iż wielu księży waha się złożyć przysięgę na konstytucyę. Dziennik ten radzi przytem rządowi, by uniknął wszelkiego pozoru prześladowania. „Temps“ utrzymuje, iż odroczono plan rozwiązania kortezów. Pogłoska o bliskiej dymisyi i utworzeniu ministerstwa z członków stronnictwa progresistów jest nieuzasadnioną.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież i sprzeniewierzenie. Dnia 24. i 30. marca b. r. stawali przed sądem 5 sędziów (Przewodn. radca sądowy p. Mogilnicki, oskarzyciel podprokurator p. Jakubowski, obrońcy p. prof. dr. Rulf i pp. adw. dr. Lewicki, dr. Majewski i dr. Schaff) Józef Skrętkowski ze Lwowa, dozorca kolei, 40 lat, ojciec 2 dz., obrz. rz. kat., już za przestępstwo ustawy o stowarzyszeniach karany, Baruch Heschcles, zamożny kupiec ze Lwowa, 49 l., ojciec 4 dz., starozakonny, Józef Stawinoga, wyrobnik ze Lwowa, 49 l., ojciec 2 dz., obrz. rz. kat. a nakoniec Józef Czopp ze Lwowa, 60 l., ojciec 2 d., starozakonny.

Oskarzenie opiewa: Spółka budowy kolei lwowsko-brodzkiej pod firmą „Kozakiewicz et Zalplachta“ pobierała z magazynu księcia Adama Sapiehy na żółkiewskiem przedmieściu żelazo do budowy za asygnacyami, i przechowywała odebrane żelazo w własnym magazynie na Kortumówce zostającym pod dozorem Bogdana Rolbieckiego. Rolbiecki powierzył klucz Skrętkowskiemu, który był toż samo w służbie u spółki i miał nieograniczone jej zaufanie. Skrętkowski odbierał więc i wydawał narzędzie z magazynu bez kontroli Rolbieckiego. Kilku bezimiennych listów jednak zwróciło uwagę spółki na Skrętkowskiego, i rzeczywiście w październiku 1868 r. przekonał się Jakób Stockel, spólnik firmy, że z magazynu ks. Sapiehy wywieziono wozami żelazo na 4 sfałszowane, jednakże znakiem spółki zaopatrzone asygnacye bez podpisów.

Ogólna wartość tych rzeczy żelaznych wynosi 872 złr. Stockel przekonał się dalej, że z magazynu na Kortumówce skradziono w przeciągu 1868 r. wiele żelaza, którego wartość jednak podać nie może z powodu niedokładnej kontroli. Skrętkowski został aresztowany, i zeznał w policyi i w sądzie, że początku 1868 r. w skutek polecenia Czoppa wezwał go w ówczas zupełnie nieznany mu Hescheles do szynku pod czerwoną gruszką, i tam namawiał go, by żelazo na szkodę spółki wydawał. Nazajutrz namawiali go do tego także Czopp i Stawinoga. Po długiem namawianiu nakoniec Skrętkowski na to przystał. Przy rewizyi znaleziono rzeczywiście część żelaza u Heschelesa. Stawinoga przyznał się po części do zarzuconej mu zbrodni. Skrętkowski jednak odwołał później swoje zeznanie względem Heschelesa. Czopp uciekł ze Lwowa, i długi czas się ukrywał. — Dopiero w listopadzie 1869 r. został aresztowany. Przy rozprawie pokazało się, że ogólna wartość skradzionych rzeczy żelaznych wynosi 1844 złr.

Sąd skazał Skrętkowskiego na 2 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Skrętkowski przyjął wyrok, lecz prokuratorya, która wniosła karę 5 lat zapowiedziała rekurs. Heschelesa skazał sąd także na 2 lata z postem w każdym tygodniu, lecz i tu prokuratorya (wniosłszy 7letenie więzienie) zapowiedziała rekurs Stawinoga został skazany na 8 dni aresztu. Czoppa zaś sąd nie uznał winnym.

(Trup znaleziony.) Dnia 14. b. m. znaleziono na przedmieściu żółkiewskiem człowieka nieżywego, który według orzeczenia rzeczoznawców zmarł w skutek nałogowego pijaństwa.

— Donoszą nam z Buczacza: „Gazeta narodowa“ z dnia 9. b. m. przyniosła w kronice korespondencyę z Buczacza, w której podniesiony jest zarzut przeciw tamtejszemu staroście powiatowemu, iż niejakiego pana L. Z. z Szczerbowiec, rządcę dóbr barona Kapri, szukającego za robotnikami „w sposób niekonstytucyjny szubpasem do miejsca jego zamieszkanie“ wydalić kazał. Jak dalece postępowanie p. Starosty w Buczaczu w tym wypadku było usprawiedliwione, a przeto zarzuty podniesione przeciw jego osobie w rzeczonej korespondencyi były niesłuszne, dowodem tego istotny przebieg sprawy, który według zasięgniętych na miejscu dokładnych informacyi był następujący: Na wiadomość, że od niejakiego czasu jakiś obcy człowiek w okolicy Buczacza i Jazłowca za ludźmi do jakichś robót na Mołdawii szuka i umowy z nimi zawiera, wezwał Starosta powiatowy tego obcego, który właśnie w Buczaczu się znajdował, d. 16. marca do bióra swojego. Obcy odpowiedziawszy wezwaniu wymienił swoje nazwisko dodając, iż jest ekonomem u barona Kapri w Szerboutzu na Bukowinie i że dla jakiegoś kuzyna tego barona szuka robotników na Mołdawię do gospodarstwa, za co mu ów kuzyn br. Kapri po 2 złr. od każdego sprowadzonego robotnika jako wynagrodzenie za fatygę płacić obiecał Ze względu na istniejące przepisy prawne tudzież z uwagi, że częste bywają wypadki, iż ludzie wątpliwej rzetelności tutejszych włościan na robotę do Mołdawii ściągają, zkąd ci obałamuceni, skrzywdzeni i pozbawieni nawet odzieży ze skargami wracają, wezwał p. starosta powiatowy owego p. Z. żeby się wylegitymował i wykazał jaką gwarancyę daje zamówionym robotnikom. Gdy p. Z. temu słusznemu żądaniu zadość uczynić nie był w stanie nieposiadając karty legitimacyjnej i nie mając w miejscu i w okolicy nikogo znajomego, nie pozostało p. staroście nic innego jak rzeczonemu panu Z. doręczyć certyfikat z poleceniem, by niezwłocznie udał się na miejsce swego zamieszkania. Że certyfikat ten był napisany po niemiecku, — z czego także korespondencya „Gaz. nar.“ robi zarzut p. staroście, — stało się to dla tego, iż pan Z. sam tego żądał utrzymując, że na Bukowinie język niemiecki jest urzędowym. Taki jest istotny przebieg tej sprawy, z czego się okazuje, że postępowanie p. starosty bynajmniej nie zasługuje na zarzuty czynione mu w wspomnionej korespondencyi „Gaz. narodowej“.

(Ucieczka z więzienia.) Z więzienia sądu śledczego w Nowym Targu uciekli. Zbrodniarze poszlakowani o kradzież: Gerwazy Gruszka, urlopnik 4. pułku artyleryi z Dzianisza, około lat 30 liczący, wysoki, silny; na lewej ręce ma bliznę od cięcia, Walenty Mrugała z Nowego Targu, 38 l. liczący, wzrostu średniego, silnego. Z więzienia sądu śledczego w Dubiecku zbiegł gospodarz Jan Świder z Izdebek pod Brzozowem, za obrazę majestatu uwięziony; liczy około lat 38, jest wzrostu słusznego, silnego.

(Podpalaczka i złodziejka nałogowa) Do sądu śledczego w Buczaczu odstawiono z pod Monasterzysk pewną włościankę, na której cięży podejrzenie, iż 5 razy dopuściła się zbrodni podpalenia w zamiarze kradzieży, 11 razy zbrodni kradzieży.

(Komitet domu chorych w Leżajsku) ogłasza następujący dalszy wykaz składek na ten zakład dobroczynny. Od 8. stycznia złożyli: W. Brzeziński Stanisław z Brzyskowoli 10 złr., Wa. Matkowska z Jezierzan 10 złr., JW. hr. Stanisław Gołuchowski 50 złr., JW. hr. Artur Gołuchowski 20 złr., miasto Złoczów 10 złr., miasto Gródek 10 złr., Dr. Janikowski Stanisław, profesor na wszechnicy Jagiellońskiej 3 złr., Jego Ex. hr. Agenor Gołuchowski 100 złr, ks. Łękawski Bogumił z Przemyśla 3 złr., ks. Łobos Ignacy kanclerz z Przemyśla 5 złr., Michał Maciura, włościanin z Wierzawie 2 złr., W. Badutowski z Lwowa 10 złr., W. Górski Jan z Lwowa 10 złr. Zacnym tym dobrodziejom składa w imieniu ludzkości serdeczne dzięki Komitet. Upraszając oraz o dalsze wspaniałomyślne poparcie. Ciągnienie loteryi fantowej naszej hojnie uposażonej nastąpi 31. maja t. r. Losy po 50 c. są do nabycia w c. k. Starostwach, w wydziałach Rad powiatowych i w urzędach gminnych. Gdy loterya nasza stanowić ma obfitsze źródło dla naszego ludzkiego dzieła upraszamy z całą gorącością Prześwietne urzęda o życzliwe zajęcie się umieszczeniem losów a szanowną Publiczność o życzliwe rozbieranie tychże; przyczem wynurzamy serdeczną wdzięczność JW. PP. Starostom: Szczepańskiemu z Bóbrki i Merklowi z Jasła, tudzież W. PP. Lachowiczowi zastępcy burmistrza w Jaworowie, Tyczyńskiemu w Lubaczowie i Niemczewskiemu burmistrzowi w Śniatynie za szczególną gorliwość w tym kierunku, którą niech własne zadowolenie zapłaci. Komitet.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu marcu:

	Miejsce targu: Zaleszczyki zr.	c.	Bolechów zr.	c.	Rożniatów zr.	c.	Stanisławów zr.	c.	D..na zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	62	4	50	4	40	3	76	4	.
„ żyta	2	50	2	50	2	40	2	.	2	25
„ jęczmienia	2	12	2	40	2	.	1	80	2	35
„ owsa	1	52	1	90	1	20	1	5	1	45
„ hreczki	.	.	.		.	.		.		
„ kukurudzy	1	90	2	50	2	40	.	.	1	95
„ ziemniaków	.	50		80	.	.	1	.	.	.
Grochu	.	.	3	75	2	40	.	.		.
Cetnar siana	1	90	2	25	1	50			1	35
Sąg drzewa twardego	12		5		6	.	8	40	6	.
„ „ miękkiego	.	.	3	50	4	20	5	40	5	.
Funt mięsa wołowego	.	16		12		14		24	.	13
Miara wina	.	.		80	1			60	.	60
„ piwa		.			.	16				16
Wyrobnik z wiktem		.	.	25	20	15	.	30	.	20
„ bez wiktu	.	.	.	60	60	30	.	55	.	40

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. kwietnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 59	+ 3 1	65	PdW. sł.	10
2. god. po poł.	324.68	+ 9.0	54	W. mier.	9
9. god. wiecz.	325 55	+ 6 0	65	W. sł.	10

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Bielski St., z Rozniowa. — Hr. Esterhazy Wł., z Rosyi. — Kęplicz M., z Artasowa. — Lityński Meliton, z Holibrada. — Br. Wense Józef, c. k. major, z Gródka.

Hotel europejski: Dzieduszycki K., z Siehowa. — Tergondy Franciszek, z Ulucza. — Papara Henryk, z Zubowmostów.

Hotel Langa: Hr. Borkowski H., z Zaleszczyk.

Hotel angielski: Hr. Cetner E., z Krakowa. — Dr. Posaner-Ehrenthal E., adw., z Wiednia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. kwietnia.

PP. Grocholski K., do Rużańca. — Hulimka A., do Leszczkowa. — Krzysztofowicz Kr., do Jarhorowa. — Kotarski St., do Brzyska — Midowicz A., do Będziszyna. — Rodakowski H., do Palzicza. — Ruszkowski A., do Brykonia. — Schnel O., do Firlejówki. — Wiśniewski T., do Krystynopola. — Zakrzewski A., do Wiktorowa. — Mochnacki L., adw., do Krosna. — Minkusiewicz Fl., not., do Przemyśla. — Dembiński K., dr. praw, do Niska. — Eiberschütz L., dr. praw. do Krakowa — Karpiński J., med., do Kołomyi. — Dzikowski Fr., dr. med., do Krakowa.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 14. kwietnia. (oprócz kupona bieżącego)								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	236	50	237	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	207	50	208	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	105	—	106	—
„ pap. czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	84	60	84	85
„ T. kr. gal 4% w. a.	—	—	—	—	76	50	77	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	35	90	80
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	75	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	40	74	80
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	76	5	84
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	87
Napoleondor	—	—	—	—	9	82	9	90
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	49¼	1	50
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	81¼	1	82
Srebro	—	—	—	—	121	—	122	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13 kwietnia 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69.80	69 90
do kwietnia do października po 5%	69 65	69 75
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	232 —	233.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	229 —	231 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	—.—	—.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96 60	96 80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105 50	106 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	119 75	120 25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.25	94.75
Bukowiny	74 25	74 75
Galicyi	74 —	74 50
Niższej Austryi	97.—	97.50
Siedmiogrodu	75 50	76.—
Węgier	78 50	79 —
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	326 50	326 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	258.—	258.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	865.—	868.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	715.—	716.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	586.—	588.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	191 50	192.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2215	2225
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	237.—	237.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	208 50	209 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	372.—	374 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	212 80	213 —
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.30	107.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76 50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.75
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.20	93 40
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	104 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	97.75

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	158.75	159 25
Clarego po 40 zł. m. k.	33.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30 50	31 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	40 —	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30 50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	28.—	29.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.—	129.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23 —
Windisengrätza „ 20 „ „	20.50	21.50

Weksle.
(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.40	103 60
Augsburg za 100 zł. w p. n.	102.50	102 70
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102 65	102 90
Hamburg za 100 M. B.	91.10	91 20
Londyn za 10 ft. szt.	123.60	123.80
Paryż za 100 fr.	49.—	49.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.86½	5.86
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 86½	9.87½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.35	122.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. kwietnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	69	40
„ „ w srebrze	69	70
Losy z 1860. roku	96	10
Akcye banku wiedeńskiego	713	—
„ „ kredytowego	254	80
Londyn 10 funtów szterlingów	123	60
Srebro	120	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	87

DZIENNIK URZĘDOWY.

(872) **Obwieszczenie** (3)

c. k. ministerstwa skarbu, z dnia 2go kwietnia 1870,

którem się ustanawia ostateczny termin do wypłacenia odsetków od niektórych powszechnych długów państwa do przemiany (konwersyi) przeznaczonych

L. 14812. Na mocy upoważnienia udzielonego ustawą z dnia 24. marca 1870 (Dz. pr. p. Nr. 37) ustanawia się dla następujących rodzajów długu państwa ostateczny termin, do którego wypłacone będą odsetki, należące się na podstawie dotychczasowych, do przemiany (konwersyi) przeznaczonych dawnych tytułów długu.

1. Dla pożyczki w srebrze z 11go maja 1864 **dzień 1. listopada 1870.**

2. dla pożyczki w srebrze z 23. listopada 1865 **dzień 1. grudnia 1870.**

3. dla pożyczki konwersyjnej z 1. lipca 1849, dla odsetków kapitalizowanych i wygranych pożyczki rządowej loteryjnej, dla pożyczki z dnia 30. września 1851, Serya B dla pożyczki w Anglii zaciągniętej z dnia 1. lipca 1852, dla pożyczki w srebrze z dnia 1. lipca 1854 zaciągniętej w Franfurcie i Amsterdamie i

dla pożyczki w Anglii zaciągniętej z roku 1859

dzień 1. stycznia 1871

4. dla obligacyi pożyczki w monecie konwencyjnej oprocentowanych po 1% **dzień 1. stycznia, względnie 1. lutego 1871,**

5. dla obligacyi pożyczki w monecie konwencyjnej oprocentowanych po 2½% **dzień 1. listopada 1870, względnie 1. stycznia, 1. lutego, 1. marca i 1. kwietnia 1871,**

6. dla obligacyi pożyczki w monecie konwencyjnej oprocentowanych po 3% **dzień 1. grudnia 1870.**

7. dla obligacyi pożyczki w monecie konwencyjnej oprocentowanych po 4% **dzień 1. grudnia 1870. względnie 1. lutego, 1. marca i 1. kwietnia 1871.**

8. dla 4½ procentowej pożyczki z roku 1849 **dzień 15. października, względnie 15. grudnia 1870,**

9. dla pożyczki przyzwolonej ustawą z dnia 25. sierpnia 1866 **dzień 1. listopada 1870.**

Odsetki oznaczonych powyżej pożyczek, skoro będą płatnymi po tych terminach, nie będą wypłacane w kasach rządowych na podstawie dawnych tytułów długu, a kupony tychże, po tych terminach płatne, nie będą przyjmowane przy uiszczaniu rządowych podatków i danin. Dalsza wypłata procentów od tych długów nastąpi tylko na podstawie nowych (przemienionych) ich tytułów.

Ostateczny termin wypłaty odsetków od dawnych tytułów długu państwa w tem obwieszczeniu nie wymienionych, później się ustanowi.

Wiedeń, dnia 2. kwietnia 1870.

Brestel, m. p.

(857) **Konkurs.** (3)

L. 530-Pr. Przy c. k. sądzie powiatowym w Bochni opróżnioną została posada sędziego powiatowego z roczną płacą 1500 zł. a ewentualnie z płacą 1300 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącemi świadectwami poparte, w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej w przeciągu 14 dni, rachując od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w Gazecie urzędowej wiedeńskiej.

Kraków, dnia 5. kwietnia 1870.

(805) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 4979. Na mocy rozporządzenia wysokiego c. k ministerstwa handlu oznajmia się, że II. część księgi, zawierająca bieg poczt, prasę opuściła, i za ustanowioną cenę 1 złr. w c. k. Dyrekcyi poczt nabyta być może.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 25. marca 1870.

Kundmachung.

Nro. 4979. Laut h. Handels-Ministerial-Erlasses vom 17. März 1870 Zl. 5544/593 ist eine neue Ausgabe des II. Theils des ämtlichen Postcoursbuches soeben erschienen, und kann um den festgesetzten Preis 1 fl. öst. W. pr. Exemplar bei der den Verschleiß besorgenden Post-Direction im Wege der unterstehenden Postämter bezogen werden.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 25. März 1870.

(870) **Edykt.** (3)

L. 827. C. k. sąd powiatowy w Sokalu obwieszcza, iż 18 stycznia 1753 zmarł w Kopytowie bez ostatniej woli rozporządzenia Benjamin Keller.

Ponieważ sądowi pobyt spadkobierców Jana i Mateusza Kellerów jest niewiadomy, wzywa się tychże, ażeby w przeciągu roku oświadczenie swe do spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa tylko ze zgłaszającymi się i z ustanowionym dla Jana i Mateusza Kellerów kuratorem Antonim Sirko przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal, dnia 20. marca 1870.

(912) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 1590. Celem nadania stypendyum z fundacyi Przemyskiej o rocznych 52 zł. 50 kr. ogłasza się niniejszem kokurs.

Stypendyum powyższe otrzymać może tylko taki uczeń gimnazyum Przemyskiego, który pochodzi z rodziców, zamieszkałych w byłym obwodzie Przemyskim, i ukończył czwartą klasę gimnazyalną z pierwszym stopniem celującym.

Prawo nadawania wykonuje c. k. Namiestnik Galicyi.

Należycie udokumentowane podania wnieść należy na ręce c. k. dyrekcyi gimnazyum Przemyskiego do Wydziału krajowego najdalej do dnia 15. maja r. b.

Stypendyum nadane będzie od drugiego półrocza b. r. szkolnego, a stypendysta może takowe pobierać aż do zupełnego ukończenia gimnazyum w Przemyślu.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

We Lwowie, dnia 8. kwietnia 1870.

(911) **Uwiadomienie.** (1)

L. 8774. C. k. sąd krajowy wyższy uwiadamia, że c. k. notaryusz Julian Rokicki urzędowanie swoje w Samborze dnia 9. lutego 1870 rozpoczął.

Z c. k. sądu krajowego wyższego.

Lwów, dnia 23. marca 1870.

(908) **Edykt.**

L. 15751. C. k. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 29. marca 1870 uwidoczniono w rejestrze handlowym firm spółkowych przy firmie Towarzystwa galicyjskiego wyrobu cegieł maszynowych i przedsiębiorstwa budowli, że Ernest Hranatsch z składu rady zawiadowczej tego Towarzystwa wystąpił.

Lwów, dnia 30. marca 1870.

(893) Ogłoszenie. (3)

L. 287. Wydział powiatowy Bocheński ogłasza, iż w dniu 28. kwietnia 1870 odbędzie się licytacya w drodze pisemnych ofiarowań celem wykonania robót konserwacyjnych na drodze powiatowej Bocheńsko-Sąwlińskiej po następujących cenach fiskalnych:

1. Przebranie rowów . . . . . 40 zł. 3 kr.
2. Naprawa kanałów i spustów . . 528 „ 1 „
3. „ mostów i wymiana poręczy . . . . . 139 „ 63 „

Razem . . 707 zł. 67 kr. wal. austr.

Oferty mają być w powyższym dniu najpóźniej do godziny 1. w południe w kancelaryi wydziału powiatowego złożone, i w wadyum 10% ceny fiskalnej zaopatrzone, i w nich mieścić się musi wyraźne oświadczenie, iż licytującemu znane są warunki licytacyjne, i że się im w zupełności poddaje.

Później wniesione niedokładnie spisane lub w wadyum niezaopatrzone oferty, nie będą uwzględnione.

Warunki licytacyjne, kosztorysy i cennik przejrzane być mogą w kancelaryi wydziału powiatowego.

Z Wydziału rady powiatowej.

Bochnia, dnia 8. kwietnia 1870.

(891) Obwieszczenie. (3)

L. 5224. C. k. sąd powiatowy Kozowy czyni wiadomo, że Iwan Bodnar zmarł w Kozowy 12. września 1834 bez testamentu z pozostawieniem gruntu i domu pod Nr. R. 18, Nr. k. 122 oraz spadkobierców Jacka, Aftanazego, Hryńka i Józefa Bodnara, Jereny Hołowaty, Jędrucha Szkorupy i Jaśka Szkorupy, Magdy Gugilewicz, Mikoli i Jędrucha Sieniawskiego, Jereny Gramiak i Tymka Bodnara.

Gdy zaś miejsce pobytu Tymka Bonara dotąd jest sądowi niewiadomo, przeto wzywa się go, ażeby się w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu zgłosił i oświadczenie swoje do spadku po ś. p. Iwanie Bodnarze tym pewniej podał, ileże po upływie tego terminu pertraktacya tej masy z współspadkobiercami i dla nieobecnego ustanowionym zarazem kuratorem p. Janem Grubiakiem przeprowadzoną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kozowa, dnia 28. grudnia 1868.

(892) Obwieszczenie. (3)

L. 589. Ze strony c. k. sądu powiatowego Wielickiego zawiadamia się z miejsca pobytu i nazwiska niewiadomych spadkobierców ś. p. Maryanny Kłopa niniejszym edyktem, że przeciw domniemanym spadkobiercom Maryanny z Kłopów Gameniowej, Józefowi Kłopa, leżącej masie po ś. p. Maryannie Kłopa, Antoni i Franciszka Broniowscy o zniesienie wspólnictwa realności pod Nr. 347 w Wieliczce, tudzież złożenie rachunku z przynależytościami wniósł skargę i prosił o pomoc sądową, w skutek czego tutejszo-sądową uchwałą z dnia 26go marca 1870 l. 589 termin na dzień 18. maja 1870 o godzinie 9. rano do ustnego postępowania wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu oskarżonych niewiadomych spadkobierców ś. p. Maryanny Kłopa sądowi wiadomem nie jest, przeto c. k. powiatowy sąd w Wieliczce dla zastąpienia tychże i na niebezpieczeństwo i koszt tutejszego obywatela p. Piotra Jaworskiego jako kuratora ustanowił, z którym wniesiona sprawa prawna według przypisanej dla Galicyi procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się przeto obżałowanym, ażeby w należytym czasie albo sam przybył, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego rzecznika wybrał i temu sądowi oznajmił, w ogóle przedsięwziął służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Wieliczka, dnia 26. marca 1870.

(897) Obwieszczenie. (3)

L. 1224. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 8go marca 1870 l. 1711 małżonków Michała i Zofię Strachockich ze Stryja za marnotrawców uznano i im w osobie Jana Scheina kuratora nadano.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 30. marca 1870.

(894) Edykt. (3)

L. 10013. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni spadkobiercom ś. p. Eliasza Tadeusza Zatorskiego Prisce, a to Ludwice, Anatolii, Centolii, Maksymilianowi, Franciszkowi, Deikolniszowi (Boguchwałowi) i Julianowi Zatorskim, że przeciw tymże Józef Ostrowski pod dn. 26. lutego 1870 do l. 10013 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do ustnej rozprawy na dzień 10go maja 1870 o godzinie 10. przed południem w tutejszym sądzie naznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych powyższych spadkobierców nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże, i na koszta i szkodę tutejszego adwokata p. Dra. Pomianowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 5. marca 1870.

(887) Edykt. (3)

Nr. 4157. Ces. król. sąd krajowy uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Mikołaja Paczyńskiego, że celem doręczenia mu uchwały z 14. stycznia 1861 L. 20366, polecającej mu wykazać w 3 dniach usprawiedliwienie uzyskanego pod dniem 24. lutego 1842 dla zabezpieczenia pretensyi 900 złp. zapowiedzenia masy spadkowej księdza Jana Kajstury, i uchwały z 13. maja 1862 L. 7373, zarządzającej zmazanie tego zapowiedzenia z ksiąg depozytowych, ustanowionym dla niego został uchwałą z 22go czerwca 1869 do l 10461 kurator w osobie p. adwokata Dr. Józefa Mochnackiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Rydzowskiego.

Kraków, dnia 21. marca 1870.

(898) Edykt. (3)

Nr. 729. Ces. król. sąd powiatowy w Stryju uwiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Marcina Pawlikowskiego, jako też w razie jego śmierci nieznanych jego spadkobierców, również nieznanych spadkobierców Michała Janus, iż w skutek prośby Jony Kaufmann, Rebeki Ley Fingerer, Feigi Landau, Szaji Bloch i Chany Bloch dnia 24. lutego 1870 do L. 729 wniesionej, z realności Nr. 21, jak Dom. II, pag. 81 n. 4, 6 i 7 haer., Jony Kaufmann, Rebeki Ley Fingerer i Feigi Landau własnej, część południowa do realności Nr. 22 miasto przypierająca, w długości 22 sążni od frontu do rynku przypierającego zaczęwszy i w szerokości 1 sąga i 9 cali wydzielono, część tę do realności pod Nr. 22 Szaji i Chany Bloch własnej przydzieloną, i wydzielenie i przyłączenie to w stanie czynnym realności pod Nr. kons. 21 miasto uwidocznione zostało, dalej iż wszystkie długi i ciężary na realności Nr. 21 w Stryju zaintabulowane lub prenotowane, także na wydzieloną część tej realności przeniesione zostały.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 31. marca 1870.

(873) Edict. (3)

Nr. 47301. Vom k. k. Landesgerichte wird der Inhaber der angeblich in Verlust gerathenen auf den Namen der Gemeinde Teniatyska ausgestellten 4%tigen Naturallieferungs-Obligationen v. 29 Jänner 1800 Nr 8161 über 163 fr. 48 xr aufgefordert, solche dem Gerichte binnen 1 Jahre 6 Wochen und 3 Tagen vorzulegen, da sonst selbe nach fruchtlosem Ablaufe dieser Frist wird amortisirt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 11. December 1869.

(860) Edikt. (3)

Nro. 17196. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit dem Abwesenden und Wohnorte nach unbekannten Hr. Felix Gf. Dzieduszycki bekannt gemacht, daß wider denselben über das Gesuch des Arie Gibner de praes. 1. März 1870 z. Zl. 10507, mit Beschluß vom 2. März 1870 z. Zl. 10507 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 1500 fl. öst. W. s. N. G. erlassen, und dem unter Einem bestellten Curator Hr. Advocaten Dr. Eduard Hoffmann zugestellt worden sei.

Lemberg, am 7. April 1870.

(896) Edykt. (2)

L. 5098. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia p. Józefa Dąbrowskiego, iż przeciw niemu p. Nathan Ingber pod dniem 22. lipca 1867 l. 10688 nakaz zapłaty sumy wekslowej 180 zł. w. a. z przynależ. uzyskał.

Gdy nakaz ów pozwanemu dotychczas z powodu, iż miejsce zamieszkania tegoż wiadomem nie jest, doręczonym być nie mógł, przeto c. k. sąd obwodowy zamianował dla niego kuratorem pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Kapiszewskiego i temuż ów nakaz zapłaty doręczył, a zarazem niniejszym edyktem p. Józefa Dąbrowskiego wzywa, aby albo miejsce swego pobytu tutejszemu sądowi oznajmił, lub też gdyby niechciał ażeby go wyż pomieniony kurator zastępował, innego obrońcę sobie wybrał i tutejszemu sądowi wskazał, jak w ogóle, ażeby to wszystko uczynił, co za stosowne uzna.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. kwietnia 1870.

(903) Edykt. (2)

L. 2353. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia Owadie Finklera, że c. k. sąd krajowy wyższy pozwolił uchwałą z dnia 25. listopada 1868 do liczby 30257 prenotacyę sumę 200 zł. w. a. w stanie biernym należącej do niego połowy realności pod Nr. 659 3/4 na rzecz Racheli Landau.

Gdy miejsce pobytu Owadie Finklera nie jest wiadomem, ustanawia mu się kuratora w osobie pana adwokata Pomianowskiego, na jego koszta i niebezpieczeństwo i temuż się powyższą uchwałę doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. stycznia 1870.

(899) Edykt. (2)

L. 4340. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Kamionce podaje się do publicznej wiadomości, że Katarzyna Litwin mieszczka z Kamionki strumił. w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 1go grudnia 1869 l. 9432 z powodu marnotrawstwa pod kuratelę wziętą została, i że dla niej kurator w osobie Grzegorza Kopczyńskiego z Kamionki strumiłowej ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kamionka, dnia 10. lutego 1870.

(902) Edykt. (2)

L. 852. W tutejszej sierocińskiej kasie znajduje się dla Michała, Wojciecha i Zofii Hankusów gotówka, a to:

uprocentowana . . . . . 40 zł. — kr.
nieuprocentowana . . . 8 „ 71 „

Ponieważ tychże miejsce pobytu jest niewiadome, więc wzywa się ich, by ze względu, iż już do pełnoletności doszli, w przeciągu trzech miesięcy o wydanie tych kwot się zgłosili.

Z c. k. sądu powiatowego.

Żywiec, dnia 14. marca 1870.

(901) Edykt. (2)

L. 766. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach Antoniemu Batowskiemu i Józefowi Leibie Essner z życia i miejsca pobytu niewiadomym niniejszym edyktem oznajmia, iż na prośbę Juliusza Grunera teże jako właściciel realn. pod Nr. 306 w Zaleszczykach położonej w księdze gruntowej Tom. V. pag 33. n. 3. haer. na Antoniego i Zofię Batowskich zaintabulowanej, a potem w drodze sprzedaży przez Józefa Leiby Essenfelda nabyty, zaintabulowany został, i że dotycząca rezolucya z dnia 23. marca 1870 do l. 776 ustanowionemu dla nich kuratorowi p. adwokatowi Zakrzewskiemu doręczoną została.

Zaleszczyki, dnia 23. marca 1870.

(914) Ogłoszenie konkursu. (1)

Nr. 935. Celem obsadzenia posady inspektora straży więziennej przy c. k. zakładzie karnym w Wiśniczu z rangą XII. klasy dyet, z roczną płacą 500 złr. w. a., wolnem mieszkaniem, deputatem rocznym, składającym się z 4 sągów drzewa, z dwunastu funtów świec łojowych i dodatku na ubior urzędowy rocznych 40 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę winni podania swoje własnoręcznie napisane w terminie dni 14 upływających od trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w gazecie urzędowej lwowskiej, a mianowicie ci, którzy już w służbie rządowej pozostają, w przepisanej drodze służbowej, inni zaś bezpośrednio do c. k. Nadprokuratoryi państwa w Krakowie, wykazać znajomość języka polskiego i niemieckiego, prócz tego dotąd w służbie rządowej nie zostający w myśl cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 l. 266 D. p. p. udowodnić mają, że umieszczeni zostali w wykazie osób wojskowych przy nadawaniu posad w służbie cywilnej uwzględnić się mających.

Z c. k. Nadprokuratoryi państwa.

Kraków, dnia 12. kwietnia 1870 r.

(920) Obwieszczenie. (1)

Nr. 209. Wydział Lwowskiej Izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że przyjął rezygnacyę p. Dr. Jana Madurowicza z piastowanej posady adwokata we Lwowie, i mianował zastępcą jego p. adwokata Dr. Edwarda Hofmana, a w sprawach, w którychby dla zachodzącej kolizyi zastępstwa przyjąć nie mógł, p. adwokata Dr. Wilhelma Zukra.

Wydział Izby adwokatów.

We Lwowie dnia 12. kwietnia 1870.

(904) Edykt. (1)

Nr. 5092. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pod dniem 25. września 1869 l. 49844 p. adwokat Dr. Kratter jako kurator masy spadkowej Aleksandra Falińskiego w sprawie przeciw p. Józefowi Dunieckiemu, byłemu adwokatowi, wniósł podanie o egzekucyjne ocenienie realności lwowskich pod L. 175 1/4 i 118 1/4, a względnie o rozszerzenie detaksacyi w innej sprawie masy Falińskiego przeciw Józefowi Dunieckiemu pod dniem 9go września 1869 l. 47147 proszonej, które to ocenienie a względnie rozszerzenie detaksacyi uchwałą sądu tego z dnia 16. marca 1870 l. 5092 dozwolonem, i uskutecznienie takowego p. notaryuszowi Strzelbickiemu poleconem zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego p. Józefa Dunieckiego, byłego adwokata lwowskiego, jest niewiadomem, a zatem c. k. sąd krajowy jako handlowy do zastępywania p. Józefa Dunieckiego jako z miejsca pobytu niewiadomego i na tegoż koszta i stratę tutejszego p. adwokata Dr. Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Dr. Sermaka kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanego w należytym czasie osobiście stanąć, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić, lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 16. marca 1870.

(900) **E d y k t.** (2)

Nr. 4977. Ces. król. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, iż w celu ściągnienia sumy w kwocie 210 złr. a. w. z przynależytościami Markusowi Schiffmanowi od Michała i Katarzyny Żyłów należącej się, odbędzie się w biórze c. k. sądu powiatowego w Przeworsku dnia 18go maja, dalej 8. i 22. czerwca 1870 o godzinie 9tej przed południem publiczna przymusowa licytacya gospodarstwa gruntowego, ciała tabularnego niestanowiącego, w Manasterzu pod L. k. 21 położonego, składającego się z domu mieszkalnego, stodoły, stajni i drugiego małego domostwa, dalej gruntu ornego około 25 morgów w sobie obejmującego pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywoławczą ustanawia się cena szacunkowa 1338 złr. 50 kr. a. w.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży na ręce komisyi licytacyjnej jako wadyum 10tą część ceny szacunkowej, t. j. kwotę 133 złr. 85 kr. a. w. albo gotówką, albo w papierach publicznych kurs na giełdzie lwowskiej mających w wartości, jaką kurs ostatniego numeru Gazety Lwowskiej oznaczy.

3. Wadyum to zwróci się zaraz po ukończeniu licytacyi wszystkim licytantom, z wyjątkiem najwięcej ofiarującego, którego wadyum do depozytu sądowego się złoży.

4. Najwięcej ofiarujący będzie obowiązany po prawomocności uchwały przyjmującej akt licytacyi złożyć $\frac{1}{3}$ część ceny kupna, w którą się już wadyum złożone wliczy, do depozytu sądowego, i zostanie na on czas wprowadzony w fizyczne posiadanie nabytego gospodarstwa.

5. Od resztujących $\frac{2}{3}$ części ceny kupna winien nabywca procenta 6% od dnia odebrania fizycznego posiadania kupionego gospodarstwa, licząc półrocznie z dołu do depozytu sądowego składać, zaś w dniu 30. po prawomocności wydać się mającej tabeli płatniczej, te resztujące $\frac{2}{3}$ części ceny kupna do depozytu sądowego złożyć, albo się w tym samym czasie wykazać, że z wierzycielem inaczej się ułożył, poczem mu dekret własności tej realności wydanym będzie.

6. Od dnia odebrania fizycznego posiadania przechodzi na nabywcę obowiązek płacenia podatków monarchicznych i ponoszenia wszelkich ciężarów publicznych z posiadaniem nabytego gospodarstwa połączonych.

7. Gdyby najwięcej ofiarujący jednego z tych warunków niedotrzymał, natenczas na żądanie dłużników lub wierzyciela rozpisaną zostanie na koszt i niebezpieczeństwo jego nowa licytacya, na której gospodarstwo to niżej ceny sprzedane zostanie, a nabywca za każdy ubytek w cenie kupna odpowiadać będzie.

8. Opłatę skarbową od przeniesienia własności sam nabywca bez regresu poniesie.

9. Do tej sprzedaży przymusowej wyznacza się 3 termina z tym dodatkiem, że gdyby na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej sprzedaną nie została, to na 3cim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

10. Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Przeworsk, dnia 5. kwietnia 1870.

(906) **E d y k t.** (2)

L. 17659. C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy i położony w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 Nr. 1 Dz. pr. p. nieruchomy majątek masy spadkowej Gabryela Dicka.

Kierownictwo takowego porucza się panu c. k. adjunktowi Szymonowiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcom masy ustanawia się pana adwokata Nurkowskiego wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia go, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 21. kwietnia 1870, godz. 4. po południu.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem miesiąca maja 1870 i podać ją na terminie na dzień 9. czerwca 1870, godzinę 4tą po południu wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swojemi pretensyami, przysłuża prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli innych osób, posiadających ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1870.

(907) **E d y k t.** (2)

L. 12712. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pp. Józef i Marya Rogowscy, tudzież małoletnia Michalina Grocholska w zastępstwie opiekuna p. Józefa Rogowskiego przeciw Janowi Grocholskiemu i Antoniemu Grocholskiemu o własność $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{16}$ części realności pod l. $53\frac{2}{4}$ we Lwowie 13go marca 1870 do . 12712 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 10. maja 1870 o godz. 10. przed południem ustanowiono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Jana Grocholskiego i Antoniego Grocholskiego jest nieznanem, a zatem c. k. sąd krajowy dla zastępywania tychże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra. Popiela z zastępstwem p. adwokata Dra. Sokala kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi obowiązującej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. marca 1870.

(895) **E d y k t.** (2)

L. 3110. Tarnopolski c. k. sąd obwod. zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i życia Wincentego Puzynę, a względnie jego niewiadomych z miejsca pobytu i życia spadkobierców lub prawonabywców, że małżonkowie Wincenty i Marya Hermakowicze przeciw nim prośbę tabularną de praes. 19 marca 1870 l. 3110 o wykreślenie ze stanu biernego realności pod Nr. k. 679 w Tarnopolu, zaprenotowanego na rzecz Wincentego Puzyny prawa podbudowania pomieszkania i budynków gospodarczych na powyższym gruncie pod warunkiem zaintabulowania wartości szacunkowej tychże budynków na korzyść tegoż małoletnich dzieci i Emilii Puzynowej wnieśli, w skutek czego uchwałą z dnia dzisiejszego l 3110 nieobecnemu Wincentemu Puzynie, a względnie jego sukcesorom lub prawonabywcom na ręce równocześnie dla nich ustanowionego kuratora ad actum p. adwokata Dra. Sternklara z substytucyą p. adwokata Dra. Mantla polecono, by do 3 dni wykazali, że prenotacya powyższego prawa usprawiedliwioną jest, lub też termin do tego jeszcze wisi, gdyż inaczej prenotacya ta na ponowne żądanie małżonków Hermakowiczów z ich połowy rzeczonej realności wykreśloną zostanie.

Tarnopol, dnia 28. marca 1870.

(905) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

L. 619-Pr. Celem obsadzenia posady dozorcy więźni przy c. k. sądzie krajowym we Lwowie z płacą 300 zł. w. a. i z dodaniem ubioru urzędowego rozpisuje się konkurs z terminem czterotygodniowym.

Ubiegający się mają podania swe wnieść do Prezydyum c. k. sądu krajowego we Lwowie, przyczem zwraca się uwagę kandydatów wojskowych na tę okoliczność, że tylko ci uwzględnieni być mogą, którzy uzyskali już prenotacyę do umieszczenia ich na posadę w obrębie c. k. wyższego sądu krajowego.

Z Prezydyum c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1870.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

Od 16. do 31. marca 1870.

Gellinek Adolf, zarządca głównego szpitalu, 60 l. m., na wodę w sercu.
Wegemann Józef, urzędnik, 27 l. m., na wodę w sercu.
Terenkoczy Aniela, córka obywatela, „
Pruska Dorota, wdowa po kasyerze, 85 l. m., ze starości.
Bochyńska Teresa, wdowa po hofracie, 63 l. m., na rozdymanie płuc.
Czaykowska Joanna, wdowa po obywatelu, 50 l. m., na puchlinę.
Czaykowska Stanisława, żona naczelnika, 30 l. m., na gruzlicę.
Kucharz Chrystyan, pens. kapitan, 70 l. m., na gruzlicę.
Czechowicz Julian, urzędnik, 30 l. m., „
Machowicz Feliks, „ 54 l. m., „
Żółkiewska Celestyna, żona urzędnika, 32 l. m., „
Tymolski Władysław, subjekt, 26 l. m., „
Jozefi Aniela, żona ogrodnika, 46 l. m., „
Gratowska Anna, żona fryżyera, 49 l. m., „
Olbert Tomasz, wyrobn., 40 l. m., „
Rozborski Jan, „ 54 l. m., „
Piotrowski Jan, „ 77 l. m., „
Weber Jerzy, „ 70 l. m., „
Mrazawski Stanisław, „ 40 l. m., „
Kulmatycka Marya, „ 34 l. m., „
Koklaczek Barbara, „ 80 l. m., „
Pryma Jędrzej, „ 73 l. m., „
Totu Marya, „ 30 l. m., „
Szyjkowska Julia, „ 30 l. m., „
Romey Józef, „ 65 l. m., „
Krzyżanowski Antoni, „ 11 l. m., „
Nemlich Józef, „ 40 l. m., „
Czarnecka Anna, „ 68 l. m., „
Goralewicz Franciszek, „ 16 l. m., „
Markiewicz Marcin, „ 54 l. m., „
Wajda Józej, „ 55 l. m., „
Nikel Józefa, „ 50 l. m., „
Kliszcz Stanisław, student, 18 l. m., „
Gadzińska Marya, żona szynkarza, 35 l. m., na słabość nerek.
Sobeltyński Piotr, blacharz, 65 l. m., na apopleksyę.
Wesołowska Rozalia, z domu ubogich, 73 l. m., ze starości.
Uryszyc Konstanty, woźny, 43 l. m., na porażenie płuc.
Góraj Józef, traktyernik, 63 l. m., „
Rutkowska Pawlina, wyrobn., 11 l. m., na udór mózgu.
Kelbel Wiktorya, „ 47 l. m., na porażenie pęchyrza.
Ziemba Marya, „ 63 l. m., na porażenie płuc.
Popowicz Tymko, „ 24 l. m., „
Gurski Grzegorz, „ 40 l. m., „
Burakiewicz Jędrzej, „ 32 l. m., na zapalenie płuc.
Kiczała Łukasz, „ 69 l. m., „
Binkiewicz Franciszek, „ 55 l. m., „
Korzeniowski Józef, „ 57 l. m., „
Polak Amalia, „ 32 l. m., „
Tur Marya, „ 35 l. m., „
Piotrowski Ferdynand, „ 33 l. m., „
Żurowska Marya, „ 63 l. m., „
Ludwosiewicz Marya, „ 83 l. m., ze starości.
Biczyńska Helena, „ 78 l. m., „
Kuna Tomasz, „ 51 l. m., na puchlinę.
Hawat Walenty, „ 57 l. m., „
Myć Anastazya, „ 18 l. m., „
Gauta Marcin, „ 70 l. m., „
Łazarkiewicz Ewa, „ 40 l. m., na zapalenie mózgu.
Żelichowski Ludwik, „ 52 l. m., „
Tomys Antonina, „ 8 l. m., na ospę.
Dutkiewicz Magdalena, córka handlarza, 17 l. m., na tyfus.
Cata Katarzyna, wyrobn., 20 l. m., na tyfus.
Danilewicz Marya, „ 70 l. m., na dychawicę.
Rypka Marya, „ 60 l. m., „
Chmiel Anna, „ 53 l. m., na biegunkę.
Hartel Krystyna, „ 29 l. m., na febrę połogową.
Zminko Małanka, „ 21 l. m., „
Kędzior Paraszka, „ 25 l. m., „
Szostak Antonina, „ 42 l. m., na ogólne pruchnienie.
Hanaczeska Katarz., „ 51 l. m., „
Trojka Aleksander, „ 53 l. m., na raka w wątrobie.
Petryszak Anna, „ 20 l. m., na gruzlicę.
Nieznajoma kobieta, 17, około 35 l. m., na puchlinę.
Raschek Henryka, córka nauczyciela, 14 l. m., na płonicę.
Karyczak Włodzimierz, syn woźnego, 7 l. m., na dławiec.
Jaskólski Jan, syn kupca, $\frac{4}{12}$ r. m., na biegunkę.
Niżankiewicz Józefa, z zakładu sierót, 11 l. m., na puchlinę.
Zontag Kazimierz, dziécię, $1\frac{6}{12}$ r. m., na wodę w głowie.
Murkbyła Jan, „ 4 l. m., na puchlinę.
Dabrowski Stanisław, „ $2\frac{4}{12}$ r. m., „
Abryzowski Władysł., „ $1\frac{4}{12}$ r. m., „
Pietruski Stanisław, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., „
Gadowska Marya, „ 1 r. m., na suchoty.
Sand Jakób, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., „
Feliks Stanisław, „ $\frac{10}{12}$ r. m., na porażenie płuc.
Pankowski Antoni, „ 2 l. m., „
Prokopowicz Michał, „ 3 l. m., „
Moskowita Józef, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Ciepka Marya, „ $\frac{11}{12}$ r. m., „
Denecki Antoni, „ $\frac{10}{12}$ r. m., „
Tazikasz Władysław, „ 6 l. m., na wrzody w kiszkach.
Kołodziej Michał, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., na ospę.
Maczak Józef, „ 4 l. m., „
Sidorska Paulina, „ 4 l. m., „
Baran Leon, „ 5 l. m., na skrofuły.
Harmatoski Adam, „ $\frac{3}{12}$ r. m., na konwulsye.
Spila Antonina, „ $1\frac{1}{4}$ r. m., „
Olech Albina, „ 2 l. m., „
Oziembik Michał, „ $\frac{2}{12}$ r. m., „
Lubiński Kazimierz, „ 1 r. m., „
Tylkowski Bolesław, „ $\frac{4}{12}$ r. m., „
Sokołowska Bronisł., „ $\frac{5}{12}$ r. m., „
Koropatwiński Stan., „ 10 tyg. m., „
Ruta Katarzyna, „ $\frac{6}{12}$ r. m., „
Pietruski Michał, „ $\frac{5}{12}$ r. m., „
Kruszelnicka Józefa, „ 10 dni m., „
Switlik Marya, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Stasików Józefa, „ 14 dni m., „
Cionka Jan, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., „
Zdobylak Jan, „ $\frac{2}{12}$ r. m., „
Baran Marya, „ 7 tyg. m., na kiłę wrodzoną.
Ter Katarzyna, „ 1 kwandr. m., z braku sił żywotn.
Łomnicki Adolf, „ 16 dni m., „
Balaca Ignacy, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Brajewicz Wojciech, „ 2 godz. m., „
Król Adam i Jan, „ 2 godz. m., „
Kubelski Józef, „ 11 dni m., „
Moczarski Emil, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Bandurowski Józef, „ 11 dni m., „
Szwed Jan, „ 12 dni m., „
Tomaszewski Antoni, „ 8 dni m., „
Choroszyn Paulina, „ $\frac{9}{12}$ r. m., „
Gruszkiewicz Ferd., „ 14 dni m., „
Foliński Jan, „ 1 dzień m., „
Biliński Józef, „ 11 dni m., „
Nieżywą nieznajomą znaleziono dziewczynkę $\frac{3}{12}$ r. m., uduszoną.
Letz Karolina, żona Dra. 28 l. m., na zapalenie mozgu.
Menke Urem, faktor, 75 l. m., ze starości.
Mauss Keile, „ 70 l. m., „
Nowak Ruchel, „ 80 l. m., „
Schrenzel Salamon, tapicyr, 74 l. m., „
Waschütz Krainze, wyrobn., 74 l. m., na wadę w sercu.
Waschütz Sara, „ 53 l. m., „
Hules Taube, „ 46 l. m., na suchoty.
Hekler Brandel, „ 58 l. m., „
Kauf Mojżesz, „ 53 l. m., „
Schaler Zosie, „ 66 l. m., „
Lechner Schye, „ 59 l. m., „
Ehrenbal Izrael, „ 22 l. m., „
Hekel Ruchel, „ 66 l. m., „
Wagen Lieber, „ 65 l. m., na puchlinę.
Schechter Abraham, „ 50 l. m., „
Ahl Mayer, „ 52 l. m., „
Nischel Ritke, „ 30 l. m., na zapalenie mózgu.
Czak Froim, „ 35 l. m., na zapalenie płuc.
Katz Aron, „ 67 l. m., „
Langenass Solde, „ 20 l. m., „
Freulich Zlate, „ 40 l. m., „
Freuden Rosche, dziécię, 6 l. m., na anginę.
Hescheles Hinde, „ 6 l. m., „
Fleischer Marek, „ 4 l. m., na suchoty.
Dames Ester, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., „
Agris Izak, „ 14 dni m., „
Schor Mechel, „ $2\frac{6}{12}$ r. m., „
Silberstein Scheindel, „ $\frac{2}{12}$ r. m., „
Brüch Ester, „ $1\frac{2}{12}$ r. m., „
Nosek Ester, „ 2 l. m., na dławiec.
Probstein Dawid, „ 3 l. m., „
Zukerman Leib, „ $\frac{3}{12}$ r. m., na koklusz.
Turenstein Simche, „ $\frac{2}{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Sieber Mortko, „ $\frac{10}{12}$ r. m., „
Rosner Jüdes, „ 2 l. m., „
Heftler Dawid, „ $\frac{5}{12}$ r. m., „
Züss Berl, „ $\frac{6}{12}$ r. m., „
Schor Neche, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., na wodę w głowie.
Olmütz Mayer, „ $\frac{6}{12}$ r. m., na zapalenie mózgu.
Jonas Feliks, „ 7 l. m., na cholerynę.
Grünstein Motl, „ 4 l. m., na puchlinę.
Poch Izrael, „ $\frac{1}{12}$ r. m., na konwulsye.
Aldas Abel, „ $\frac{10}{12}$ r. m., „
Brüh Reise, „ $\frac{2}{12}$ r. m., „
Reiss Benjamin, „ 1 r. m., „
Bardach Chaskel, „ 1 r. m., „
Mauer Zalel, „ $\frac{8}{12}$ r. m., „
Schnapek Ruchel, „ $\frac{1}{12}$ r. m., z braku sił żywotnych.
Klap Chaim, „ 14 dni m., „

Doniesienia prywatne.

FILIA

c. k. uprz. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie

podaje do publicznej wiadomości, że wydaje

Asygnaty kasowe

4 procentowe za 2dniowem } wypowiedzeniem
$4\frac{1}{2}$ „ „ 8 „ }

i że wszystkie jej 4% Asygnaty kasowe z 8miudniowym terminem wypowiedzenia w obiegu znajdujące się, od 1go września 1869 po $4\frac{1}{2}$ od sta oprocentowane są. (467—8)

Schon am 15. Mai d. J.

erfolgt die Ziehung

Stanislau-Lose,

welche von dem Königreiche Galizien, dem Großherzogthume Krakau und der Stadt Stanislau selbst garantirt sind, und welche 4 Ziehuugen im Jahre mit **47.200 fl.** Gewinnste haben

und jedes Los gezogen werden muß.

Diese Lose verkauft mit 29 fl. mit der Verpflichtung, dieselben nach erfolgten 4 Ziehungen. d. i. vom 13. bis 15. Mai 1871 zum vollen Ausrufspreis. d. i. 29 fl., wieder zurückzukaufen, wobei man sohin

umsonst in 4 Ziehungen auf **47,200 fl.**

Gewinne spielt und nur gewinnen und nichts verlieren kann, oder nach erfolgter nächsten Ziehung. d. i. vom 12. bis 14. August 1870 mit nur 50 kr. Differenz vom Ankaufspreise. (846—4)

Ohne Rückkaufsverpflichtung verkauft dieselben à 28 fl.

Joh. C. Sothen, k. k. priv. Großhändler und Wechsler, Wien, Graben Nr. 13.

Ogłoszenie.

Bank Galicyjski dla Handlu i Przemysłu w Krakowie.

Na zasadzie Art. 45. ustawy Banku, Dyrekcya ma zaszczyt zaprosić pp. Akcyonaryuszów na pierwsze **Zwyczajne Ogólne Zebranie** w dniu 25. maja r. b. o godzinie 12. w południe w lokalu Banku odbyć się mające.

Porządek dzienny obrad:

1. Sprawozdanie ze stanu i biegu interesu Banku za czas od rozpoczęcia czynności, to jest od dnia 10. czerwca 1869 r. do dnia 1. maja 1870 r.
2. Wybór trzech członków Rady nadzorczej w miejsce wylosowanych.

Aby mieć głos na ogólnem Zebraniu potrzeba posiadać przynajmniej 15 akcyj zakładowych lub 30 akcyj pierwszeństwa. Każde 15 Akcyj zakładowych lub 30 Akcyj pierwszeństwa dają głos jeden. Więcej jak 20 głosów jedna osoba mieć nie może. (Art. 47).

Każdy Akcyonaryusz życzący mieć prawo głosowania na Ogólnem Zebraniu, winien przynajmniej na dni 14 przed terminem Ogólnego Zebrania posiadane przez siebie **kwity tymczasowe** na Akcye złożyć do kasy Banku Galicyjskiego dla Handlu i Przemysłu w Krakowie, w zamian za które otrzyma **kartę wejścia** na Ogólne Zebranie. — Na karcie tej wyrażoną będzie ilość głosów, jaka mającemu wstęp na Ogólne Zebranie przysługuje. (Art. 49).

Akcye składane być mogą od daty obecnego ogłoszenia w kasie Banku Galicyjskiego dla Handlu i Przemysłu w Krakowie w godzinach biórowych.

Kraków, dnia 12. kwietnia 1870. (910—1)

Dyrekcya.

C. k. uprzywil. galic. kolej Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Począwszy od dnia 15. kwietnia r. b. aż do dalszego ogłoszenia wchodzi w życie przy zatrzymaniu dotychczas w tym celu istniejących warunków, **zniżona taryfa związkowa dla zboża, ziarn strączkowych i olejnych, kwiatu słodowego (Malzkeime) otrab i mąki**, które w ilościach najmniej 100 cetnarów cłowych jednym listem frachtowym w stacyach galicyjskich kolei obecnie do związku północno-niemiecko-galicyjskiego należących, **do stacyi pruskiej kolei wschodniej: Gdańsk, Neufahrwasser, Königsberg** przez granicę **Alexandrowo** do transportu oddane zostaną.

Równocześnie znosi się bezpłatny transport próżnych używanych worów, który w **taryfie zniżonej Gdańsk-Lwów** z dnia 1. listopada 1864 r. warunkowo był przyznanym.

Pojedyńcze egzemplarze dotyczącej taryfy nabyć można w stacyach związkowych.

Lwów, w kwietniu 1870 roku.

(909—2) Dyrekcya ruchu.

Z c. k. galic. drukarni rzadowej.